

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "انیس آزاد"
ویراستاری و ارسال: احمد پوپل
۱۶ جنوری ۲۰۲۴

زنده یاد "انیس آزاد"

خنده باد

باد در گوش من به خنده گفت:
سخت باران در رسیده به راه
شیشه را بازکن به تنهائی:
تا ببینی تو ماجرای زمان

سر کشیده ست دست ابر سیاه
از دل آسمان سپید، سپید
به دل خویشتن نمی گویم
این بهاری ست تا خداوندش
هدیه می کرد بر بهانه صبح
داغ ننگ است،

هرچه است سیاه
داغ شرم است هرچه است سپید
پس آئینه های صاف زمان
دختر سرخ مو نشسته بین

لب خود را به سرخی می مالد
تا که آن نقشهای بوسه خود
صیغه بر روی یارِ خود ماند
آبها را برای او خواند
شاخها را برای خنده او
همه پُر بار از شگوفه کند.

ای بهار
ای تو لبخند زمان
همه از تو ترانه می گویند
پس بیا تا ترانه سازِ تو من
بر لبِ خشک یک ترانه شوم
به شفاعتِ گهی نسیم سحر
باد اینک ترانه می گوید.
باز چشم ترا نمی بوسم
دختر سرخ مو نشسته ببین
در پس پرده سخت عریان است
دخت بی شرم این ستاره سرخ
کسوتش راز های موهوم است!
تن او مرمِ شفاعتِ روز
لب او خنده
خنده های زمان.

سخت خاموش و بی صداست کنون
لب گویای این زمانه ما
نه حدیثی به لب نه شرفه باد
جُز صدای گلاغ از سر کوه
جُز صدای سگان از دل دشت
نه به خمیازه می کشد آهی
بلبلی مست در گلستانها
لیک آوازِ قوله های سگان
به دل شب نمایان است
دخترِ سرخ مو ببین که چسان
خنده دارد بر سکوتِ زمان

و اَمَّا،
گوشها کر، چه سود
۱۴ جوزای ۱۳۵۷